

СШ № 67 г. Гомеля
Аўтар: Цапава Юля
Кіраўнік: Сопат Светлана
Мікалаеўна

Вайна вачамі сучасных дзяцей

Мэты: Я ўзяла гэтую тэму, таму што мне цікава было даведацца больш аб паходжанні і назваў маіх вуліц. Даведацца больш пра герояў вайны і іх подзвігі.. Даведацца вуліцы, у гонар каго яны былі названыя. Гісторыю нашага Гомеля

Задачы:

данесці людзям, што яны ўсё яшчэ павінны памятаць аб страшнай трагедыі, і ні на хвіліну не павінны забываць аб гэтым.

Паважаць сваіх дзядуль, бабуль.

Што такое вайна? Чаму яна так ўплывае на чалавека? Каб разабрацца ў гэтым пытанні, я вырашыла зазірнуць у гісторыю чалавецтва.

такім чынам, у апытанні школьнікаў, людзей

якія 10-20 гадоў таму скончылі школу, і

пажылых людзей. У ходзе апытання былі

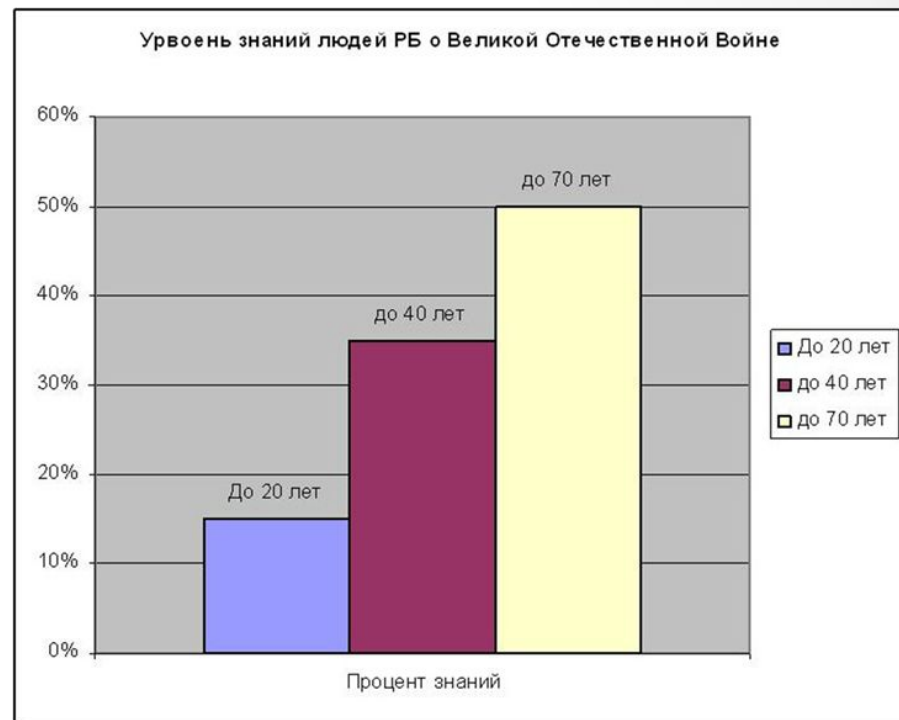
зададзены наступныя пытанні: Назавіце дату

Вялікай Айчыннай вайны-гэта першы, а другі-

Якіх герояў Вялікай Айчыннай Вайны вы

ведаеце.

- Высветлілася, што школьнікі ведаюць добра дату пачатку вайны, але герояў да сжаленню амаль не ведаюць. Людзі скончылі 10-20 гадоў таму школу, ведаюць наадварот герояў, а вось дату пачатку вайны блытаюць. І нарэшце-то пажылыя людзі. Гэтыя людзі ведаюць вельмі шмат герояў, і дату пачатку вайны таксама.

У змесце я раскажу вам аб Героях вайны, як пажылых людзях так і зусім маленькіх дзяцей.

Размова пойдзе пра вуліцах майго горада, а гэтак жа пра ваенныя манументах Гомеля

што гэты твор можа павучыць многіх нас мужнасці і адвагі ў важны гадзіну. Гэта твор пра лёс беларускага хлопчыка Міколкі па мянушцы Паравоз, сына паравознага машыніста. Міколка-Паравоз жыве разам з бацькамі і дзедам у вагоне-вагоне. У гэтыя часы ўсё было не так то і проста і бацька Міколы трапляе ў турму, за тое, што дапамагаў падпольшчыкам. Вядома, хлопчыку крыўдна за бацьку, і ён вырашае паскардзіцца Цару на начальніка станцыі. Аднак хлопчыка збіваюць жандары прама пад партрэтам цара...

якімі важнымі раней былі дзеці. Як не баяліся
ўступіць у бой за радзіму. Я знайшла кнігу пад
назвай "раядом з бацькамі". яна выпушчаная ў 1991
годзе. У гэтай кнізе, збраны кротенькіе гісторыі пра
розныя подзвігі. Хай яны і невялікія, але быць не
было б гэтых подзвігаў магчыма, што было б усё
інакш ..

Але гэта не шкодзіла іх сяброўству. Жора вельмі дапамагаў сваёй камандзе, ён заўсёды ішоў на разведку (бо быў самы малы) і пазнаваў расклад штабу і дамоў. Але ў гэты раз гурту не пашанцавала. У каманды быў план, яны павінны былі перайсці лінію фронту і ў тыле ворагу

захапіць «языка».

Барыкін Емяльян Ігнацьевіч. У гонар яго
названа вуліца нашага горада. Емяльян
Ігнатавіч Барыкин- Герой Савецкага Саюза,
сакратар Гомельскага падпольнага гаркама
партыі, начальнік штаба Гомельскага
партызанскага злучэння, палкоўнік.

**У нас у Гомелі ўстаноўлена
мемарыяльная дошка
вызначыліся загінулым
салдатам. Я лічу, што гэта
правільна, бо людзі павінны
ведаць сваіх герояў!**

ВАШ ПОДВИГ БЕССМЕРТЕН!

Додные

В последние час пишу Вал
Видно моя такая судьба
чтобы умереть от пули.

Мама, Папа, Валя, Томя, Лиза,
Нина, Мемя, Володя, Аркадий, Саша
если я был к кому несправедлив
простите меня Дорогие Берете
себя, не обижайте друг друга
Папа берете Томя ~~и~~ Лизу
и Сашу Привет в предсмертные
часе всем родным и знакомым
20-й-42. Горюхи Тиморей степ

- Барыкін Емельян

**Барыкін Емяльян Ігнацьевіч.
У гонар яго названа вуліца
нашага горада. Емяльян
Ігнатавіч Барыкин- Герой
Савецкага Саюза,
сакратар Гомельскага
падпольнага гаркама
партыі, начальнік штаба
Гомельскага
партызанскага злучэння,
палкоўнік.**

- **Кожар Ілля Паўлавіч** **я жыву ў Гомелі на вуліцы Кожара. У час вайны Ілля Паўлавіч Кожар (глядзець у дадатку) ўдзельнічаў у Вялікай Айчыннай вайны з ліпеня 1941 года. Ён быў адным з арганізатараў і кіраўнікоў падполля і партызанскага руху ў Беларускай ССР.**

- **Вуліца Галавацкага, Не мала вядомая вуліца. У выцці час Галавацкага Рыгор Мацвеевіч быў удзельнікам вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў .. Удзельнічаў у вызваленні Гомельскай вобласці.**

Да вайны гэта былі самыя звычайныя дзяўчынкі і хлопчыкі. вучыліся, дапамагалі старэйшым, гулялі, разбівалі насы і каленкі. іх імёны ведалі толькі родныя, аднакласнікі і сябры.

прышла гадзіна-яны паказалі, якім велізарным можа стаць маленькае дзіцячае сэрца, калі разгараецца ў ім святая любоў да радзімы і нянавісць да яе ворагам.

хлопчукі і дзяўчынкі. на іх далікатныя плечы легла цяжар невагод, бедстваў, гара ваенных гадоў. І не сагнуліся яны пад гэтай цяжарам, сталі мацней духам, мужней, мацнейшая.

Дзякуй за ўвагу!